

Stärkung der Erziehungskompetenz

Familienzentrum Rietberg

Wiedenbrücker Straße 36
33397 Rietberg

Öffnungszeiten

Montag bis Freitag 09.00 bis 12.00 Uhr
Donnerstag auch 14.00 bis 18.00 Uhr

So erreichen Sie uns

Katharina Kneuper 05244 / 986-316
katharina.kneuper@stadt-rietberg.de

Martin Hillemeier 05244 / 986-308
martin.hillemeier@stadt-rietberg.de

oder: familienzentrum@stadt-rietberg.de FAX 05244 / 986-318

Informationen für Familien finden Sie unter
www.familienzentrum.rietberg.de

Dieser Handzettel wurde erstellt in Anlehnung an einen Flyer im Lokalen Bündnis für Familie Marzahn-Hellersdorf von Berlin (AG Interinstitutionelles Projekt zur Stärkung der Erziehungskompetenz) www.ipse-mh.blogspot.de .

Boşanma

Rietberg

Boşanma, çocuklar için farklı sonuçlar doğuran bir süreç

Boşanma yetişkinler için daima yeni bir başlangıç şansı da içerirken, sadece çok az çocuk anne ve babalarının ayrılığını ferahlama olarak karşılar. Boşanma süreci çocuklar için çok sancılı geçiyor ve bu uzun süre akıllarından silemiyorlar:

- asıl boşanmadan önce:

çocuklar tereddütlü bir durum içindedirler, çünkü kimse onlara karşılıklı suçlamaların, anne ve babanın sürekli tekrar eden kavgalarının veya kapalı kapılar arkasındaki gizli tartışmaların nedenini açıklamıyor. Anne ve babalar çocukların bu gereksinimlerini göz ardı ediyorlar ve sadece çok nadir durumlarda bunlara cevap verebiliyorlar.

- boşanmanın başlangıcında (avukata gitme):

çocuklar ihmal ediliyor, anne ve babaların kavgalarında "tartışma konusu" oluyorlar (velayet ve nafaka hakkı) ve bu sırada anne ve babanın başlıca derdi kendi güçlü pozisyonlarının güvenceye alınmasıdır.

- boşanmadan sonra:

boşanma aslında eşlerin "duygusal bağlamda boşanmasıyla" sonuçlanmaktadır – yani genelde çok geç olur ve bundan özellikle çocuklar etkilenmektedir – boşanmanın şokuyla birlikte ayrı yaşayan anne ve babanın yeni yaşam şartlarına ve çoğunlukla üvey anne veya babanın ve üvey kardeşlere ve çocuğu yalnız yetiştiren anne veya babanın kötüleşen maddi durumu ile de başa çıkmak zorundadırlar.

Bu yüzden çocuklar için asıl yük boşanmanın kendisi değil, anne ve baba arasındaki tartışmalar ve bir ebeveyn tarafını kaybetmeleridir. Çocuklar boşanmayı daima ailenin çöküşü olarak algırlar ve bu ayrılığa çok farklı biçimlerde tepki gösterirler:

Küçük ve henüz okula gitmeyen çocuklar (2 ile 6 yaş arası):

Bu çocuklar özellikle terk edilmekten korkarlar. Başlılıkları, korkuları, ailedeki değişimleri fazla anlayamamaları ve kendi kendilerini avutamadıklarından henüz okula gitmeyen çocuklar en şiddetli tepkileri gösterirler: tuvalet eğitiminde göze çarpan gerilemeler, akıllarının daha fazla karışması, ağlama, akut ayrılık korkuları, artan sinirlilik ve inatçılık ve diğer yandan yetişkinlerin sinirlenmesinden korkma. Daha büyük olup henüz okula gitmeyen çocuklar (5 ile 6 yaş arası) üzüldüklerini daha fazla gösterirler ve babanın geri dönmesi isteğini dile getirirler. Ancak bu yaş grubunda tepkiler çok farklıdır, bazıları olaylardan hiç bir şekilde etkilenmiyor gibi görünür (ancak yıllar sonra ortaya çıkar!).

İlk okul yılları (7 ve 8 yaş arası):

Bu yaş grubundaki çocuklar çok güçlü kaybetme hisleri gel ettirirler ve reddedildiklerini düşünürler. Ağlarlar ve kaprislidirler, kendilerini bomboş hissederler ve çok zor konsantre olurlar. Yaklaşık % 50'sinin okul başarıları geçici olarak düşmekte. Çocuklar bu yaşlarda boşanmayı bir mücadele olarak gördüklerinden dolayı tutmak zorunda olduklarını düşünürler ve bu da sadık olma problemleri doğurur.

Daha sonraki okul yılları (9 ile 12 yaş arası):

Bu yaşta anne ve babalara sıklıkla kızılır, ama çocuklar endişe duymaz. Dışarı doğru daha cesaretli, aktif ve rahat görünürler. Ancak çoğu zaman durumun altından kalkamazlar ve bu da bazen karın veya baş ağrısı gibi bedensel şikayetlere neden olur.

Gençler (13 ile 18 yaş arası):

anne ve babalarını bağımsız şahsiyetler olarak görürler, kendi ilişkilerini anne ve babalarınınkinden ayırt edebilirler. Ancak kızgınlıklarını, üzüntülerini, acılarını ve utanç duygularını belirgin şekilde gösterirler. Kendilerini terk edilmiş ve ihanet edilmiş hissederler, anne ve babanın hatalarını tekrarlamaktan korktuklarını ifade ederler.